

Βεροίας Παντελεήμων: «Να μην δικαιώνουμε εμείς τον εαυτό μας»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Την Κυριακή το πρωί ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων** λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου και των Αγίων Διονυσίου του Ρήτορος και Μητροφάνους Αδένδρου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε, μεταξύ άλλων:

“Οι λόγοι, λοιπόν, του Χριστού αλ-λα και του πρωτοκορυφαίου απο-στόλου Παύλου, που ακούσαμε ση-μερα, ας μας κάνουν όλους μας πιο προσεκτικούς και πιο επιφυλα-κτι-κούς στην αξιολόγηση του εαυ-του μας. Ας μας οδηγήσουν στο να μην δικαιώνουμε εμείς τον εαυτό μας και να μην πιστεύουμε ότι εμείς κάνουμε ο,τι είναι απαραίτη-το για τη σωτηρία μας, και ότι επομένως την έχουμε εξασφαλίσει, διότι αυ-τος είναι ο πιο ασφαλής τρόπος για να την χάσουμε”.

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

«Τῇ γάρ χάριτι ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως ... οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, ἵνα μή τις καυχῆσθαι».

Διανύουμε ἤδη τὴν περίοδο τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων καί τῆς προετοιμασίας γιὰ τὴ μεγάλη ἑορτὴ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σω-τηρία μας. Καί στό θέμα τῆς σω-τηρίας ἀναφέρονται τά ἱερά ἀνα-γνώσματα πού ἀκούσαμε σήμερα, προσεγγίζοντάς το ἀπό διαφορετι-κὴ ὀπτική γωνία τό κάθε ἓνα.

Στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ἓνας εὐσεβὴς ἄρχων πλησιάζει τόν Χρι-στό καί τόν ρωτᾷ τί πρέπει νά κάνει γιὰ νά κληρονομήσει τὴν αἰώνια ζωή. Ὁ Ἰησοῦς τόν προτρέπει νά τηρήσει τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, γιὰ νά ἀκούσει τὴ διαβεβαίωσή του, ὅτι τίς ἔχει τηρήσει ὅλες ἐκ νεότη-τός του.

Όταν όμως ο Χριστός του υπο-δεικνύει αυτό που του λείπει, δη-λα-δή να πωλήσει τα υπάρχοντά του και να τα μοιράσει στους πτω-χούς για να τον ακολουθήσει, ο άρχων αδυνατεί να ανταποκριθεί και απέρχεται «λυπούμενος», χάνοντας έτσι την αιώνιο ζωή που επιθυμούσε. Και όταν οι μαθητές του Χριστού, απογοητευμένοι από την εξέλιξη, τον ρωτούν ποιός τότε μπορεί να σωθεί, ο Χριστός απαντά ότι «τά αδύνατα παρ' άνθρωποις, δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστί». Ἡ σωτηρία εἶναι δηλαδή δυνατή μόνο με τή χάρη τοῦ Θεοῦ, για τόν ὅποιο εἶναι τά πάντα δυνατά σέ αντίθεση μέ τόν ἄνθρωπο.

Ὁ Χριστός βεβαίως δέν ἀκυρώνει μέ τήν ἀπάντησή του τή σημασία τῆς προσπαθείας καί τῶν ἔργων τοῦ ἀνθρώπου για τή σωτηρία του. Εἶναι ἀναγκαῖα καί αὐτά, γι' αὐτό ἄλλωστε ζητᾶ ἀπό τόν ἄνθρωπο πού τόν πλησίασε να προσφέρει τά υπάρχοντά του στους πτωχούς καί να τόν ακολουθήσει. Ἀλλά καί αὐ-τή ἡ προσφορά δέν θά τόν ἔσωζε, χωρίς τή δύναμη καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, γιατί τά ἀνθρώπινα ἔργα εἶναι ἀδύνατα, καί μόνο ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι δυνατή καί ἱκανή να κα-ταστήσει τόν χοϊκό καί ἁμαρτω-λό ἄνθρωπο κληρονόμο τῆς αἰω-νίου ζωῆς.

Αὐτό μᾶς ἐπιβεβαιώνει καί ὁ λό-γος τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀπο-στό-λου Παύλου, πού ἀκούσαμε στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα: «τῇ γάρ χάριτι ἐστε σεσωσμένοι διά τῆς πίστεως ... οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, ἵνα μή τις καυχῆσθαι». Μέ τή χάρη ἔχετε σωθεῖ διά τῆς πίστεως, μᾶς λέγει, ὄχι μέ τά ἔργα σας, ὥστε να μήν μπορεί κανείς να καυχηθεῖ. Καί δέν περιορίζεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος να μᾶς διαβεβαιώσει για τήν ἀπο-φα-σιστική σημασία πού ἔχει ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ στή σωτηρία μας, ἀλλά συνεχίζει ἐξηγώντας μας γιατί δέν ἔχει ἐξαρτήσῃ ὁ Θεός τή σωτηρία μας ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου, ἀπό τήν ἐφαρμογή δηλαδή τῶν ἐντο-λῶν του. «ἵνα μή τις καυχῆσθαι», γράφει ὁ ἀπόστολος. Για να μήν καυχηθεῖ ποτέ κανείς ὅτι αὐτός εἶναι ὁ αἴτιος τῆς σωτη-ρίας του, για να μήν θεωρήσει κα-νεῖς ὅτι ἡ σωτηρία του ὀφείλεται στήν ἐφαρμογή τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καί ὑπερηφανευθεῖ γι' αὐτό, διότι ἡ ὑπερηφάνεια καί ἡ καύ-χη-ση δέν ἔχουν ἄντρο στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἡ ὑπερηφάνεια καί ἡ καύ-χη-ση για τήν ἀρετή πού νομί-ζου-με ὅτι ἔχουμε ἢ για τά ἀγαθά ἔργα τά ὅποια ἐπιτελοῦμε, τό μόνο πού ἐπιτυγχάνουν εἶναι να μᾶς κλεί-νουν τή θύρα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος διά τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου του μᾶς δίδαξε: «ὅταν ποιή-ση-τε πάντα τά διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν». Ὅταν κάνετε, δηλαδή, μᾶς λέγει ὁ Χριστός, πράξη ὅλες τίς ἐντολές, να λέτε ὅτι εἴμεθα δοῦλοι τιποτέ-νιοι, διότι κάναμε αὐτό πού ὀφεί-λαμε να κάνουμε.

Οἱ λόγοι, λοιπόν, τοῦ Χριστοῦ ἀλ-λά καί τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀπο-στό-λου Παύλου, πού ἀκούσαμε σή-μερα, ἄς μᾶς κάνουν ὅλους μας πιό προσεκτικούς καί πιό ἐπιφυλα-κτι-κούς στήν ἀξιολόγηση τοῦ ἑαυ-τοῦ μας. Ἄς μᾶς ὀδηγήσουν στό να μήν δικαιώνουμε ἐμεῖς τόν ἑαυτό μας καί να μήν πιστεύουμε ὅτι ἐμεῖς κάνουμε ὅ,τι εἶναι ἀπαραίτη-το για τή σωτηρία μας, καί ὅτι ἐπομένως τήν ἔχουμε ἐξασφαλίσει,

διότι αὐ-τός εἶναι ὁ πιό ἀσφαλῆς τρόπος γιά νά τήν χάσουμε.

Ἐμεῖς θά πρέπει νά ἀγωνιζόμεθα μέ τα-πείνωση καί ὑπακοή στό θέ-λη-μα τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὐτό ἐκ-φρά-ζεται διὰ τῆς Ἐκκλησίας, καί ὄχι κατά τή δική μας ἄποψη ἢ τήν ἄπο-ψη κάποιων ἄλ-λων ἀνθρώπων, κάποτε δυ-στυ-χῶς καί κλη-ρικῶν, πού δια-φοροποιοῦνται ὅμως ἀπό αὐτή τῆς Ἐκκλη-σίας μας, ἡ ὁποία καί ἀπο-τε-λεῖ τόν μόνο γνήσιο ἐκφραστή καί αὐθε-ντι-κό ἐρμηνευτή τοῦ λό-γου καί τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο. Καί ἄς μήν νομίζουμε ὅτι οἱ πράξεις μας, τά ἔργα μας καί οἱ ἐπι-λογές μας, ὅσο καί ἂν αὐτές μᾶς φαί--νονται εὐλαβεῖς καί θεάρεστες, μᾶς ἐξασφαλίζουν τή σωτηρία, καί πολύ περισσότερο ἄς μήν καυ-χῶ-μεθα γιά τή σωτηρία πού νομί-ζου-με ὅτι μᾶς ὀφείλει ὁ Θεός, ἀλλά ἄς ἐφαρμόζουμε μέ ταπείνωση τίς ἐντο-λές του καί ἄς ζητοῦμε μέ τα-πείνωση τή χάρη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο μόνο μέσα στήν Ἐκ-κλησία μᾶς προσφέρεται καί τό ὁποῖο μπορεῖ μόνο νά μᾶς ὀδηγή-σει στή σωτηρία.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

